Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

listopad 2026 / ročník XXXVI

Rok svatého Františka vrcholí

Jihočeská hasičská pouť a dění v diecézi

Ceny Charity

Blahořečení biskupa Fultona J. Sheena

Encyklika Lva XIV. Magnifica humanitas vyšla v češtině

První encyklika papeže Lva XIV. Magnifica humanitas, věnovaná ochraně lidské osoby ve věku umělé inteli-gence, vychází také v českém překladu. Vydalo ji Karmelitánské nakladatelství.

Lev XIV. v encyklice vychází z Písma a sociální nauky církve a zabývá se otázkou, jak mohou víra, rozum a katolické sociální myšlení přispět k utváření společnosti v době rychlých technologických změn. Konkrétně se věnuje tomu, jak umělá inteligence proměňuje vzdělávání, hospodářství a trh práce, rodinný život, média a šíření informací, politiku i současné válečné konflikty.

Papež uznává možnosti, které umělá inteligence nabízí, zároveň však upozorňuje na riziko, že by člověk mohl být redukován na číslo v datových souborech, pracovní sílu nebo objekt kontroly. Do středu svých úvah proto staví důstojnost lidské osoby, solidaritu, spravedlnost a společné dobro. „Lidstvo, stvořené Bohem ve vší své vznešenosti, stojí dnes před zásadním rozhodnutím: postavit novou babylonskou věž, anebo vybudovat město, kde Bůh a lidstvo přebývají společně," píše Lev XIV.

Encykliku papež podepsal 15. května 2026 a o deset dní později byla za jeho účasti oficiálně představena ve Vatikánu. České vydání připravilo Karmelitánské nakladatelství (brožovaná vazba, 184 stran, 249 Kč). Pro jeho obálku zvolilo malbu Hlava od Josefa Čapka. Volbu výtvarného motivu nakladatelství spojilo s pasáží z článku 233 encykliky: „I tam, kde stroje vynikají účinností, zůstává středem dějin lidská tvář, která žádá, abychom na ni pohlédli."

Encyklika se od svého zveřejnění setkává s příznivým mezinárodním ohlasem a přispívá k debatě o etických otázkách spojených s rozvojem umělé inteligence.

Monika Klimentová, ČBK

Obsah

Encyklika Lva XIV. Magnifica humanitas vyšla v češtině 2
Editorial 3
Rok svatého Františka vrcholí 4
Teologická fakulta Jihočeské univerzity se rozloučila s posledními letošními absolventy 7
Pouť kněží na Lomci a přijetí Vojtěchů mezi kandidáty jáhenství a kněžství 8
Víkend na Ktiši pro matku a dceru/y 10
Záhořské cyklobraní 11
Slovo života pro děti 12
Charita Písek zrekonstruovala azylový dům pro matky s dětmi 14
Čerství držitelé Ceny Charity ČR 15
14. listopadu se uskuteční Sbírka potravin 16
Vikariátní setkání mládeže – krok do neznáma s odvahou. 16
Kříž u Skočic jako pieta i poděkování 17
Jihočeská hasičská pouť a výročí českobudějovických hasičů 18
Růženec od apoštolského nuncia 21
Zveme vás 21
Svatováclavská mše svatá v Českém Krumlově s udělením ocenění 22
Personalia 23
Blahořečení arcibiskupa Fultona J. Sheena očima českého kněze 24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ
Vydává Biskupství českobudějovické
Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice, e-mail: setkani@bcb.cz
Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda, Mons. Dr. Zdeněk Mareš Th.D.
Šéfredaktorka: Ing. Stanislava Vitoňová

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová
Tisk: Tiskárna INPRESS a. s., České Budějovice
Evidenční číslo MK ČR E 6603
ISSN 1212-8074
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.
Uzávěrka příštího čísla je 15. listopadu 2026

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 30 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Při poutní mši svaté v Sušici byla před obětním stolem vystavena socha svatého Františka a relikviář s ostatky tohoto světce a dalších svatých z františkánské rodiny. Autor: Stanislava Vitoňová.

Editorial

br. Petr Petřivalský OFMCap. při poutní mši svaté v kostele sv. Felixe v Sušici 4. října 2026

Milé čtenářky a čtenáři Setkání,

rád bych se s Vámi zastavil u jedné modlitby: „Nejvyšší, slavný Bože, osviť temnoty mého srdce a dej mi, Pane, pravou víru, pevnou naději a dokonalou lásku, moudrost a poznání, abych splnil tvůj svatý a pravý příkaz." Co nám ta modlitba prozrazuje? V jakém stavu se asi nacházel ten, kdo se těmito slovy obracel na Boha?

Mluví se zde o temnotách srdce, onen modlící se člověk je nějak znejistěný. Zároveň má ještě dost síly „vykřiknout" k Bohu. A Bůh je pro něho nejvyšší, slavný... Prostě: před Boží vznešeností a slávou stojí bezmocný jedinec v jakési temnotě. Jde o poměrně krátký text: buď jej složil člověk, který je úsporný ve svém projevu, nebo mu není aktuálně úplně do zpěvu. Situace, v níž se nachází, může být nějak náročná, že dál ve slovech pokračovat nejde nebo je to zbytečné.

Onen orant prosí Boha o osvícení srdce. Víme, že srdce je chápáno jako střed člověka. Vlastně tu nabízí celého sebe, svoji bezradnost. A prosí, aby mu Bůh cestu, která je před ním, osvítil. Aby mohl vstoupit do Božího světla, aby se jeho život ukázal v novém světle. Kdybychom připustili tuto variantu, pak tu máme člověka v okamžiku jeho krize a zároveň v okamžiku jeho obrácení.

Všimněme si, že se tu prosí o poměrně zásadní věci: o víru, naději, lásku, moudrost a poznání... Jako kdyby se ten dotyčný doposud hnal za nedůležitými věcmi, aby se teď konečně vrátil k tomu důležitému. A celé to směřuje ke splnění nějakého Božího příkazu. Tady se dá předpokládat, že právě tohoto se týká ona temnota. Vypadá to, že jde o modlitbu před nějakým úkolem, před nějakým rozhodnutím, které není úplně dohlédnutelné až do konce.

Nechci Vás dlouho napínat. Uvedená slova se modlí jeden mladík nedaleko Assisi v polorozbořeném kostele sv. Damiána, když nejdřív slyší, jak na něj promluví Kristus z kříže: „Františku, jdi a obnov můj dům, který, jak vidíš, se rozpadá." František si úplně neví rady, co dál se svým životem, netuší, co znamená onen příkaz k obnově domu. Asi jediné, co ví, je, že ho naplno zasáhla Boží láska. Líbí se mi, že tu jde o slova do nejistoty, do úkolu, do hledání... Možná prožíváme něco podobného a Františkova modlitba by nám mohla být inspirací. Víme, že František se nejdřív vrhne do opravy kostela, aby později pochopil, že je pozvaný k obnově domu církve. Vlastně to vyjevuje, že Bůh velkoryse počítá s našimi chybami, s naší nechápavostí, že se těší z naší dobré vůle a že je poměrně trpělivý, shovívavý a drží nám palce...

Proč to dnešní rozjímání? Přijde mi útěšné, jak z počáteční nejistoty vyrostlo požehnané dílo obrody církve. A také, jak je Bůh plný překvapení, když se mu trochu otevřeme a dáme mu malinko šanci. Všem bych nám přál obrácené srdce a abychom byli použitelní pro budování církevního společenství tam, kde zrovna jsme. Je to i drobná připomínka, že jubilejní Rok svatého Františka stále pokračuje.

br. Petr Petřivalský OFMCap.

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Své reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice.

Rok svatého Františka vrcholí

Slavnost svatého Františka v Sušici byla jedním z vrcholů letošního jubilejního Roku svatého Františka. V kostele svatého Felixe, který je součástí kapucínského kláštera s komunitou čtyř bratří kapucínů a jednoho kandidáta, slavil dopolední mši svatou českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil a večerní bratr Petr Petřivalský OFMCap. Přinášíme „františkánské zamyšlení" bratra Petra.

Z dopolední poutní mše svaté

Nedávno jsme mohli prožít slavnost sv. Františka z Assisi, v letošním jubilejním roce možná s větší vděčností, že je to osm set let, co se můžeme inspirovat postavou tohoto světce i jeho způsobem života podle evangelia. V naší diecézi máme stále deset poutních míst, která nám Chudého z Assisi připomínají. Jsou to kostely či kaple spojené s františkánskou komunitou nebo jde o stavby, do kterých je vtištěna františkánská historie a úcta ke sv. Františkovi. A tak je možné zavítat do Sušice, Kájova, na Lomec či do Předbořic. Františkánsky „zabloudit" můžeme do Veselí nad Lužnicí, do Jindřichova Hradce nebo do Bechyně. K poutní zastávce vybízí i Český Krumlov, Horažďovice a České Budějovice. Ale samozřejmě nejde jen o návštěvu kostela, to by bylo možná trochu málo...

Papež Lev XIV. ve svém průvodním dopisu k jubileu říká: „Františkánské chápání pokoje a míru se neomezuje na vztahy mezi lidmi, ale zahrnuje celé stvoření. František, který nazývá Slunce ‚bratrem' a Měsíc ‚sestrou' a v každém stvoření rozpoznává odraz božské krásy, nám připomíná, že se pokoj musí rozšířit na celou rodinu stvoření. Tato intuice rezonuje s obzvláštní naléhavostí v naší době, kdy je náš společný domov ohrožen a trpí vykořisťováním. Smíření s Bohem, mír mezi lidmi a se stvořením jsou neoddělitelné rozměry jediného povolání k univerzálnímu smíření." A k tomu nás může letošní františkánské slavení vést, o to je možné na františkánských místech prosit: abychom se my stali svědky pokoje a smíření, abychom znovu objevili vzájemnost a bratrství v jeho hloubce...

Říjnová slavnost sv. Františka byla pomyslným vrcholem jubilea, nicméně Rok sv. Františka trvá dál, až do 10. ledna 2027. Rádi se s Vámi jako s poutníky potkáme... Před několika dny se místem slavení stal Kájov, v listopadu to budou České Budějovice. A pravděpodobně na oněch poutních místech budeme i jubilejní rok slavnostněji zakončovat. V sušickém kapucínském

klášteře jsme přivítali o. biskupa Vlastimila, který celebroval hlavní poutní mši sv. A třeba jako malé povzbuzení přijmete kapucínské kázání, které zaznělo při večerní liturgii a které „krouží“ kolem františkánského pozdravu „Pokoj a dobro!“ Tady je nejdřív biblický úryvek z Listu Galaťanům (6,14–18), s nímž je promluva spojena.

Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřezanost, ale nové stvoření. A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, ať přijde pokoj a milosrdenství, totiž na (pravé) Boží Izraelity. A pro budoucnost ať mě už nikdo (s těmi věcmi) neobtěžuje! Vždyť já na svém těle nosím znamení, (že náležím) Ježíšovi. Milost našeho Pána Ježíše Krista ať je s vámi, bratři! Amen.

V našem druhém čtení mi přišlo sympatické Pavlovo žehnání. On je tedy, popravdě řečeno, Pavel dost vytočený, přesto svým blízkým přeje „pokoj a milosrdenství“. A sice hned vzápětí říká: „Dejte mi s těmi věcmi pokoj“, ale v tom žehnání, v tom svolávání požehnání zcela určitě myslí trošku něco jiného. Co? Není úplně překvapení, že v řečtině tady máme výraz „eirené“. Za ním tušíme hebrejské slovo „šalom“ a to má v sobě určitou úplnost, celistvost a vyjadřuje blahobyt, zdraví, sílu, odpočinek, dlouhý život, úspěch, vítězství ve válce, soulad ve vztazích... Slovo šalom je takový souhrn všeho dobra. Pro apoštola Pavla je určitě důležité, že takto zdraví své učedníky i zmrtvýchvstalý Kristus. A ona plnost, kterou přináší Ježíš, je spása.

A tím druhým slovem, které se objevuje v Pavlově žehnání, je milosrdenství... V řečtině tu máme „eleos“, tímto výrazem se překládá hebrejské „chesed“. Omlouvám se, ale na tomto slovu prostě ujíždím a mohl bych si ho i tisíckrát vychutnávat. Eleos je prostě milosrdenství, ve kterém Boha velmi zajímáme, protože mu srdce nedovolí nás ztratit. Proto se aktivně pouští do naší záchrany, proto se Boží syn stává člověkem a podniká riskantní misi, kdy nás zve a doprovází zpátky do Otcova domu. Eleos je prostě účinný soucit, kdy nejsme Bohu ukradeni. Právě naopak! A on nám to dosvědčuje svojí láskou na kříži... A hebrejské chesed nám ještě víc podtrhuje Boží solidaritu s námi, se kterou Hospodin vstupuje do situace naší nouze.

Českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil při kázání

Z večerní mše svaté

Na mostě přes Otavu, vzadu kostel sv. Felixe

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

br. Damián Smyčka OFMCap., představený sušické komunity, R. D. Andrzej Urbisz, farář v Sušici, br. Petr Petřivalský OFMCap., Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický, Davide Mariotti a Stanislav Matyska, seminaristé a budoucí jáhni, Ladislav Čala, postulant kapucínů, Václav Švehla, sbormistr.

Když si to shrneme, tak Pavel v Listě Galaťanům vyprošuje pokoj, zároveň dobro, spásu. A také přeje svým posluchačům, aby ve svém životě stále zakoušeli, jak se jich Bůh ujímá, jak je zachraňuje, jak s nimi soucítí, jak jim je blízko...

Asi už tušíte, kam tím směřuji... Zmiňoval jsem, že apoštol Pavel je trochu vytočený. Tak známe také jeden text, kdy byl malinko vytočený sv. František. Jeho život se nachyluje ke konci, je trápený nemocemi, také je označený stigmaty, už předal vedení řádu, ale pro bratry je stále živou řeholí. Ovšem teď vidí, jak se řádové společenství posouvá někam jinam, než jak by si přál... A v tomto rozpoložení píše svou závěť. A do ní vkládá okamžiky ze svého života, které považuje za klíčové. A co tam mimo jiné čteme? Velmi prostě ve své poslední vůli poznamenává: „Pán mi zjevil, že jako pozdrav máme říkat: ‚Pán ať tě obdaří pokojem!'"

Kde k tomu ten František přišel? Můžeme uvažovat o tom, že pokoj bylo něco, co v jeho době bylo v ohrožení a tak trochu nedostatkové zboží. Nacházíme se v čase městských válek, jedné se sám František účastní a skončí ve vězení. František tedy sám dobře zná hodnotu pokoje, míru. Také bezesporu při rozjímání nad Písmem nemohl minout jednotlivé pasáže, ve kterých se mluví o pokoji...

Tři roky po svém obrácení si nechá knězem v Porciunkuli vyložit evangelium. Jak se to vtiskne do jeho života? Jak ho to změní? Tomáš z Celana píše (1 Cel 23n): „Při každém svém kázání, dříve než shromážděným předložil Boží slovo, vyprošoval všem pokoj slovy: ‚Ať vás Pán obdaří pokojem!' Takto vždycky hlásal s velkou zbožností mužům i ženám a všem, kdo přicházeli a které potkával. A tak mnozí, kdo nenáviděli pokoj i spásu, objali s pomocí Boží celým srdcem pokoj, stali se sami dětmi pokoje a horlivě usilovali o věčnou spásu." A vzápětí bychom slyšeli, že Františkovo vystupování bylo opravdu chápáno jako poselství pokoje.

Podobně mluví o Františkovi i Legenda tří druhů (26), ale ta přidává ještě zajímavý dovětek: „Jak on sám později dosvědčil, naučil se ze zjevení Božího tomuto pozdravu, totiž: ‚Pán ať tě obdaří pokojem!' A tak při každém svém kázání zvěstoval lidu pokoj a takto ho na počátku kázání zdravil. A jistě je podivuhodné, což ohledně tohoto pozdravu nelze připustit bez zázraku, že ještě před svým obrácením měl předchůdce, který často procházel Assisi a zdravil tímto způsobem: ‚Pokoj a dobro! Pokoj a dobro!' (...) Boží muž František, naplněn prorockým duchem, po způsobu proroků hned po svém zmíněném předchůdci zvěstoval pokoj a hlásal spásu. A jeho spásonosnými napomenutími docházeli pravého pokoje mnozí, kteří byli s Kristem znesvářeni a od spásy daleko."

Z Františkánských pramenů je známo mnoho příkladů, kdy sám František zprostředkoval pokoj a smíření. Silné mi přijde Františkovo kázání o pokoji před sultánem a pak jeho citlivá reakce na spor assiského starosty a biskupa... František v zármutku nad jejich vzájemnou nenávistí dopisuje verš k Písni bratra Slunce a poprosí bratry, aby ji oběma stranám zazpívali. A nově v písni zní: „Buď pochválen, můj Pane, za ty, kdo odpouštějí pro tvou lásku a snášejí křehkost a trápení.

Blaze těm, kdo to snášejí pokojně, neboť tebou, Nejvyšší, budou korunováni." A dochází k sebereflexi u obou stran a k usmíření. Tady se setkává přání pokoje a účinný soucit.

Myšlenka z dnešního kázání je velmi jednoduchá: Buďme ti, kdo se potkají se zmrtvýchvstalým Ježíšem, který přeje pokoj, mějme účinný milosrdný soucit, nechme si františkovsky proměnit srdce a buďme hlasatelé pokoje a smíření. To je ostatně přání a úmysl papeže, se kterým vyhlašoval jubilejní Rok sv. Františka...

br. Petr Petřivalský OFMCap.

Teologická fakulta Jihočeské univerzity se rozloučila s posledními letošními absolventy

V Katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích se v pátek 2. října uskutečnily promoce absolventů Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích (TF JU). Slavnostní ceremoniál uzavřel letošní sérii promocí, během níž fakulta předala diplomy přibližně 180 absolventům.

Děkan Teologické fakulty JU doc. Michal Opatrný Dr. theol.

Zatímco v červnu se uskutečnilo pět promočních běhů během dvou dnů, říjnová slavnost byla posledním letošním setkáním fakulty s jejími absolventy. Jeden promoční běh má kapacitu až 40 absolventů.
Promoce byly příležitostí nejen k převzetí diplomů a symbolickému završení studia, ale také k ohlédnutí za společnou akademickou cestou. Atmosféru slavnosti provázely vděčnost, dojetí a radost z dokončené práce na straně absolventů i akademické obce.

VZDĚLÁNÍ JAKO CESTA K DIALOGU A VZÁJEMNÉMU POROZUMĚNÍ

Ve svém projevu k absolventům, akademické obci a hostům připomněl děkan Teologické fakulty JU Michal Opatrný význam svobody, dialogu a otevřenosti vůči různým názorům. Pestrá nabídka studijních programů podle něj umožňuje studentům poznávat různé myšlenkové proudy, argumentační postupy a metodické přístupy. Právě setkávání odlišných pohledů a jejich konfrontace v diskusi jsou podstatnou součástí univerzitního vzdělávání, zejména v humanitních a společenských vědách.
„Jsem přesvědčený, že je to právě ze svobody vyrůstající umění dialogu, které dokáže tuto falešnou dichotomii překonávat a propojovat svět materiální a duchovní, v první řadě s ohledem na člověka a jeho důstojnost. V takovém umění jsme se vás také, milí absolventi, snažili vyučit," uvedl děkan ve svém projevu. Zdůraznil rovněž význam náboženské svobody a odpovědnosti za její ochranu. Absolventi fakulty mohou podle něj ve svém dalším profesním i osobním působení přispívat k tomu, aby byla respektována důstojnost každého člověka a aby společenské vztahy stavěly na úctě, otevřenosti a vzájemném porozumění.

Diplom za úspěšnou obhajobu disertační práce převzal i P. Jakub Václav Zentner FSSP, farář v Římově

Děkan se ve svém projevu věnoval také vztahu mezi technologickým pokrokem a lidskostí. V souvislosti s rozvojem umělé inteligence zdůraznil potřebu odpovědného přístupu k technologiím a zachování člověka, jeho důstojnosti a odpovědnosti v centru pozornosti.

ALMA MATER ZŮSTÁVÁ ABSOLVENTŮM OTEVŘENÁ

Teologická fakulta JU navazuje na dlouhou tradici teologického vzdělávání a zároveň je součástí moderní univerzity, která vytváří prostor pro svobodné studium, vědecké poznávání a dialog mezi různými obory i názorovými východisky.
Závěrem děkan ujistil absolventy, že se mohou na svou fakultu obracet i po ukončení studia. „Pokud byste snad ve spletitých diskusích dnešního světa potřebovali radu a podporu, dveře vaší almae matris vám budou vždy otevřené," vzkázal jim.
Teologická fakulta JU přeje všem svým absolventům mnoho úspěchů v osobním i profesním životě a věří, že zkušenosti získané během studia uplatní při hledání cest k porozumění, dialogu a službě druhým.

Bc. Kamila Horáková, marketingová specialistka

Pouť kněží na Lomci a přijetí Vojtěchů mezi kandidáty jáhenství a kněžství

O svátku patrocinia zdejšího kostela zasvěceného Jménu Panny Marie se sešli kněží českobudějovické diecéze kolem svého biskupa na první kněžské pouti, aby si vyprošovali potřebné milosti ke kněžské službě. Spolu s kněžími připutoval na Lomeček i P. Radek Tichý, rektor pražského semináře, se dvěma bohoslovci, které přijal diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil při mši svaté mezi čekatele jáhenství a kněžství.

v popředí zleva: bohoslovci Vojtěch Franěk a Vojtěch Švarc

Biskup Kročil rozjímal ve své promluvě o připravenosti Panny Marie ke službě, o těžkostech, které prožívala. Mluvil o jejích rodičích, svatém Jáchymovi a svaté Anně na základě informací z Jakubova protoevangelia a z apokryfních spisů. Zmínil se o významu křestního jména, které zároveň předurčuje poslání člověka, a o Zvěstování Panně Marii. Položil otázku: **„Jsme připraveni zaslechnout Boží volání, slyšet Ho, když k nám promlouvá?“** Uvedl příklad Zachariáše, který měl všechny předpoklady k tomu, aby přijal Boží poselství, neboť absolvoval mnoho škol, znal všechny zákony a proroky, ale stejně neměl odvahu uvěřit, že by mohl Bůh učinit slibovaný zázrak. „Služba Bohu, život s Bohem jsou mnohdy nepopsatelné, protože to jsou naše niterné záležitosti. Máme tu dva bohoslovce Vojtěchy a s nimi jsme při skrutiniích vzpomínali, kdy a jakým způsobem vstoupil Bůh do jejich života. To bychom si měli připomínat všichni, abychom věděli a uvědomovali si, že jsme byli všichni povoláni. Nemůžeme se spoléhat jen na svůj rozum a to, co jsme nastudovali, protože **Boží moudrost přesahuje systémy, které máme nastaveny.“**

Po homilii se ujal slova rektor pražského semináře P. Radek Tichý: „Prosím ty, kteří mají být přijati mezi kandidáty jáhenství a kněžství, aby předstoupili. Jsou to Vojtěch Švarc z farnosti Nové Hrady a Vojtěch Franěk z farnosti Lišov.

Vojtěch Švarc má za sebou tři roky v římském semináři a na univerzitě Santa Croce. Ještě před seminářem ušel krátkou cestu v rámci komunity Rodina Panny Marie. V semináři vykonává službu varhaníka a také redaktora nepomucenského časopisu Brázda a v rámci teologických studií ho baví úplně všechno a jde mu úplně všechno.

Vojtěch Franěk má za sebou dva roky v semináři na pražské fakultě, ještě před seminářem pracoval v sociálních službách

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

a má krátkou řeholní zkušenost u františkánů. Na fakultě nalezl zvláštní zálibu v předmětu historie, ale také mezi všemi bohoslovci má vždycky hotové zkoušky úplně jako první. Vykonává službu hospodáře, při níž komunikuje s údržbou a s prádelnou.

Vaše Excelence, nejdůstojnější otče biskupe, jménem svým a jménem pana rektora z Říma srdečně a s hrdostí **doporučuji tyto naše bratry k přijetí mezi kandidáty jáhenství a kněžství."**

Biskup Kročil vyjádřil radost nad žádostí seminaristů a položil jim otázky: „Milí Vojtěchové, chcete jít za hlasem Kristovým a dokončit svou přípravu k službě v Jeho církvi, abyste se stali způsobilými k přijetí svěcení? Chcete usilovat o to, abyste se stali podobnými Pánu Ježíši a mohli věrně sloužit v Jeho církvi?"

Když na obě otázky odpověděli ANO, řekl: **„Církev vaše předsevzetí s radostí přijímá. Ať sám Bůh dovrší to, co ve vás započal. Amen."** V závěru mše svaté předal oběma seminaristům potvrzení o přijetí kandidatury.

Pouť pokračovala společným obědem a kněžským sdílením. **„Mám z pouti radost,"** řekl P. Petr Plášil, prachatický vikář. „Kněží jsou spolu, spolu se modlí, slaví mši svatou, stolují spolu, popovídají si a navzájem si poslouží svátostí smíření."

redakce

Víkend na Ktiši pro matku a dceru/y

Foto: Mgr. Martina Fürstová

V prvním říjnovém víkendu se na Diecézním centru života mládeže na Ktiši sešlo 13 maminek a 15 dcer, aby spolu prohloubily vzájemný vztah. Diecézní centrum pro rodinu pro ně připravilo program zaměřený na komunikaci mezi maminkou a dcerou, duchovní povzbuzení, odpočinek i zábavu.

V pátek jsme se po vzájemném seznámení ptali maminek, s čím přijíždí a jaké mají očekávání. Většina z nich odpovídala, že se cítí unavené až vyhořelé, že péče o více dětí v rodině a k tomu zaměstnání je velmi vyčerpává, a tak si chtějí dopřát víkend, kdy budou jen se svou dcerou případně dcerami a budou spolu probírat věci, na které v koloběhu všedních dnů není čas.

Celé tři dny bylo krásné počasí, a tak mohly maminky a jejich dcery využít krásnou přírodu a na procházce probrat to, co v jejich vzájemném vztahu dobře funguje, z čeho mají opravdu radost, ale i to, co je tíží a jak by si mohly vzájemně pomoci. Také se spolu posilovaly v respektu a v pomoci, protože si musela každá maminka se svojí dcerou upéct svoji vlastní pizzu. Měly to ovšem ztížené tím, že měly k sobě přivázanou jednu ruku, a tak musely hodně spolupracovat, aby si po upečení mohly na své vlastní pizze pochutnat.

V sobotu večer jsme se všichni hodně nasmáli, když nám maminky s dcerami předváděly střípky svého života, ale obráceným způsobem. Maminka hrála dceru a dcera hrála maminku. Tato hra na „obrácené světy" byla velmi důležitá, protože si obě mohly vyzkoušet, jaké to je, když doma spolu narážejí na nepochopení jedna druhé.

Pak jsme šli do kaple, kde nám P. Rafael Kaca připravil krásnou adoraci, při které jsme mohli Ježíši odevzdat všechna naše trápení, strachy, neshody, a hlavně poprosit Pána, aby naše rodiny chránil a žehnal nám.

V neděli nám maminky sdělovaly, jak důležitý tento víkend strávený se svou holčičkou pro ně byl, jak moc si odpočinuly a co důležitého v jejich vztahu pochopily. Dcerky se zase měly možnost seznámit s novými kamarádkami a při loučení, při kterém padaly i slzičky, si alespoň vyměnily kontakty, aby spolu zůstaly ve spojení.

Děkujeme za tyto dny slovy jedné maminky Zlaty: Moc děkuji, byl to pro mě speciální čas".

Mgr. Martina Fürstová

Záhořské cyklobraní

V pátek 28. srpna 2026 po 14. hodině vyrazili cyklisté od kostela v Záhoří na 9. Záhořské cyklobraní. Přálo nám krásné letní počasí a už od začátku bylo patrné, že nás čekají společně strávené chvíle plné zážitků.

Foto: Olga Kožmínová

Také letos se pouti zúčastnil náš duchovní otec Vítězslav Holý. Na začátku všechny účastníky požehnal a společně jsme se pomodlili. Mezi účastníky nechyběl ani Ladislav Kožmín s dětmi a pan Buzický se svými syny. Velkou pomocí nám byla paní Buzická, která nám po celou cestu dělala doprovodné vozidlo. Mohli jsme si k ní uložit batohy a spacáky, a naše kola tak byla o něco lehčí.

Po požehnání jsme se vydali na cestu. Přes Chrastiny, kde se k nám připojila rodina Kožmínova, jsme pokračovali přes Křížatka, Flekačky, Semice, Smrkovice, Putim, Čejetice a Strakonice. Během cesty se k nám v Putimi přidal také Lukáš Tykali. Ze Strakonic jsme pokračovali do Pracejovic a dále směrem na Volenice.

Právě před Volenicemi nás zastihl vydatný déšť. Kdo měl s sebou pláštěnku nebo bundu do deště, rychle ji oblékl, aby nezmokl víc, než bylo nutné. Ve Volenicích jsme se díky manželům Čapkovým mohli ubytovat na místní faře. Z vlastních zásob jsme si připravili večeři a přišla vhod také výborná ovocná šťáva s čajem. Po náročném dni jsme si odpočinuli a přenocovali na faře.

Ráno jsme posnídali a pan Čapek nám připravil výborné topinky a zapečené rohlíky. Odjet jsme měli v 7:30 hodin, ale ještě před odjezdem bylo potřeba vyřešit drobnou komplikaci – Rozárce Kožmínové ucházelo jedno kolo. Muži z rodiny Kožmínových však naštěstí dokázali závadu rychle odstranit. Před odjezdem jsme se společně s panem farářem pomodlili a poté jsme vyrazili z Volenic přes Kraselov. Čekal nás také pořádný kopec, který jsme museli zdolat, abychom se dostali ke Lhotě u Svaté Anny. Zde měl pan farář v 9 hodin mši svatou. Zúčastnil se jí také místní pan farář R. D. Miroslav Šašek a další lidé, kteří za námi přijeli autem.

Po mši svaté nám místní duchovní otec pověděl mnoho zajímavého o tomto poutním místě. Společně jsme se pomodlili a svěřili svaté Anně vše, co jsme měli ve svých srdcích. Poté jsme si ještě prohlédli kostel a okolí a postupně jsme se vydali na cestu zpět.

Přes Strakonice jsme dorazili až do Putimi, kde jsme si společně dali oběd. Po krátkém odpočinku jsme pokračovali na kolech zpět domů do Záhoří.

Myslím, že se letošní Záhořské cyklobraní všem zúčastněným líbilo. Prožili jsme spolu krásné chvíle, zažili trochu slunce i deště, pomohli si navzájem a především jsme měli možnost být spolu. Věřím, že na tuto pouť budeme všichni rádi vzpomínat a že se při dalším cyklobraní opět společně vydáme na cestu.

Olga Kožmínová

Slovo života pro děti
Listopad 2026

Připomínej si dobro, které jsi obdržel, a dělej také tak.

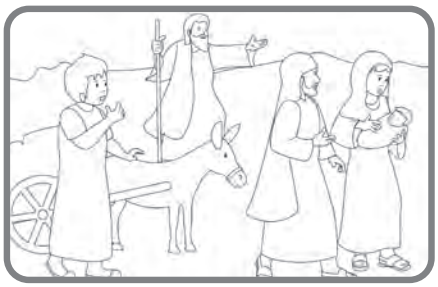
hnutí fokoláre

«Buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět!» **(Jan 16,33).**

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty? (LISTOPAD 2026, téma navržené papežem Františkem pro XLI. Světové dny mládeže)

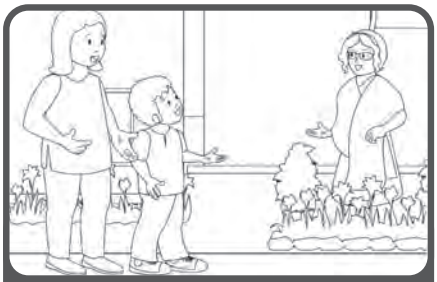
Tak často slyšíme v televizi špatné zprávy, které nás bolí! Nebo se snažíme pomoct našemu spolužákovi či spolužačce, která má potíže a možná se nám ostatní smějí.

Ježíš nám může pomoci. I On poznal během svého života mnoho obtíží, nebyl pochopen. Dokonce ho nechali zemřít! Ale Ježíš byl vzkříšen a už během života ukázal, že láska je silnější než zlo.

Uzdravoval nemocné, křísil mrtvé. Odpouštěl tomu, kdo mu ublížil nebo zhřešil. Ježíš přišel na zem, a brzy nám to Vánoce připomenou, aby nám řekl, že nejsme sami a že „On přemohl svět!"

Jsem Zayn a žiji v Pákistánu. Když jsem dnes přišla do třídy, viděla jsem, že v mé lavici sedí nový kluk s tmavou pletí. Právě přišel a byl smutný. Posadila jsem se také a začala jsem si s ním povídat.

Později jsem během přestávky slyšela někoho plakat: byl to on. Šla jsem za ním, abych si s ním hrála. Moji spolužáci se rozzlobili: „My s ním být nechceme. Už si nebudeme hrát ani s tebou!"

Byla jsem smutná, ale cítila jsem, že Ježíš je se mnou a pomůže mi. Zůstala jsem s ním. Viděli nás tak šťastné, že druhý den k mému překvapení jsme si začali hrát zase všichni společně! Ano, láska je silnější!

© PAFOM, Obrázky a text připravilo Centrum gen 4. Gen 4 jsou malé děti z Hnutí fokoláre založeného Chiarou Lubichovou.

SLOVO ŽIVOTA

ŘÍJEN 2026

« **Nesužuj přistěhovalce a neutiskuj ho,** neboť sami, jste byli přistěhovalci v egyptské zemi. » (Ex 22,20)

Slovo života pro tento měsíc je vybráno z knihy Exodus, která **vypráví, jak Izraelité byli v Egyptě v otroctví** a velmi trpěli. **Když byli osvobozeni prostřednictvím Mojžíše,** Bůh dal tomuto lidu pravidla.

Jedno z nich učí **jednat s cizinci s úctou a laskavostí** a připomíná, že i oni sami kdysi byli cizinci.

Toto přikázání vybízí k empatii: **vcítit se do situace druhých nám pomáhá je pochopit a uvědomit si, co potřebují.** Můžeme se zeptat sami sebe: Cítil jsem se někdy nepřijatý, nevítaný, nepochopený, jako bych sem nepatřil? Co jsem se z těchto událostí naučil? **Kdo je pro mě cizinec?**

Chiara Lubichová píše: **„Jak bychom si s Bohem, který nedělá rozdíly mezi lidmi,** nemohli vzít k srdci univerzální bratrství? **Jako děti téhož Otce** můžeme objevit, že jsme bratři a sestry každého muže a každé ženy, ke kterým se přibližíme. Jsme-li tedy **všichni bratři a sestry,** musíme milovat všechny, počínaje těmi, kteří jsou nám nablízku,a nezastavovat se." (1)

« Když jsem v jednom hotelu popíjel čaj, **všiml jsem si starší paní, která si chtěla objednat čaj,** ale majitel jí ho odmítl dát.

Měl jsem v kapse pár korun, přišel jsem k majiteli a řekl jsem mu, **že za ni zaplatím já.**

K mému velkému překvapení mi odpověděl: **„Tvá štědrost mi dala pochopit, že je spravedlivější, abych to byl já, kdo této paní šálek čaje nabídne."** Byla to pro mě velmi pozitivní zkušenost. Snažil jsem se mít rád jak tu starou paní, tak majitele hotelu, a on mi pak mou lásku oplatil. »

J.P. Pákistán

Upravili: E. Javaloyes, M. Ashraf e M. Sarmiento; Ilustrace: Guili Rodríguez (@guillermodde)

LISTOPADOVÝ Nezbeda a Cvrček

V listopadovém výtisku Nezbedy mladí čtenáři naleznou rozhovor s biskupem Palem Konzbulem Člověk by měl být trochu nezbeda, novou rubriku rozhovorů Svatí tváří v tvář, první reportáž Listy z misie studenta Jakuba Melichara, který od září působí v salesiánské misii v Indii, povídku Tři kluci od Sehradu, zajímavost ze světa sportu Běžkyně o pozoruhodných výkonech Maríe Loreny Ramírez, dvaadvacetileté mexické pastevkyni ovcí, další díl komiksu Anička, který vypráví o životním osudu Aničky Zelíkové, dívky, jež obětovala svůj mladý život za nenarozené děti. Vše doplňují tradiční rubriky Humor, Vlčí doupě, Černý křižák, Správná čtyřka, Převratné objevy, Stezka Českem a Pro bystré hlavy.

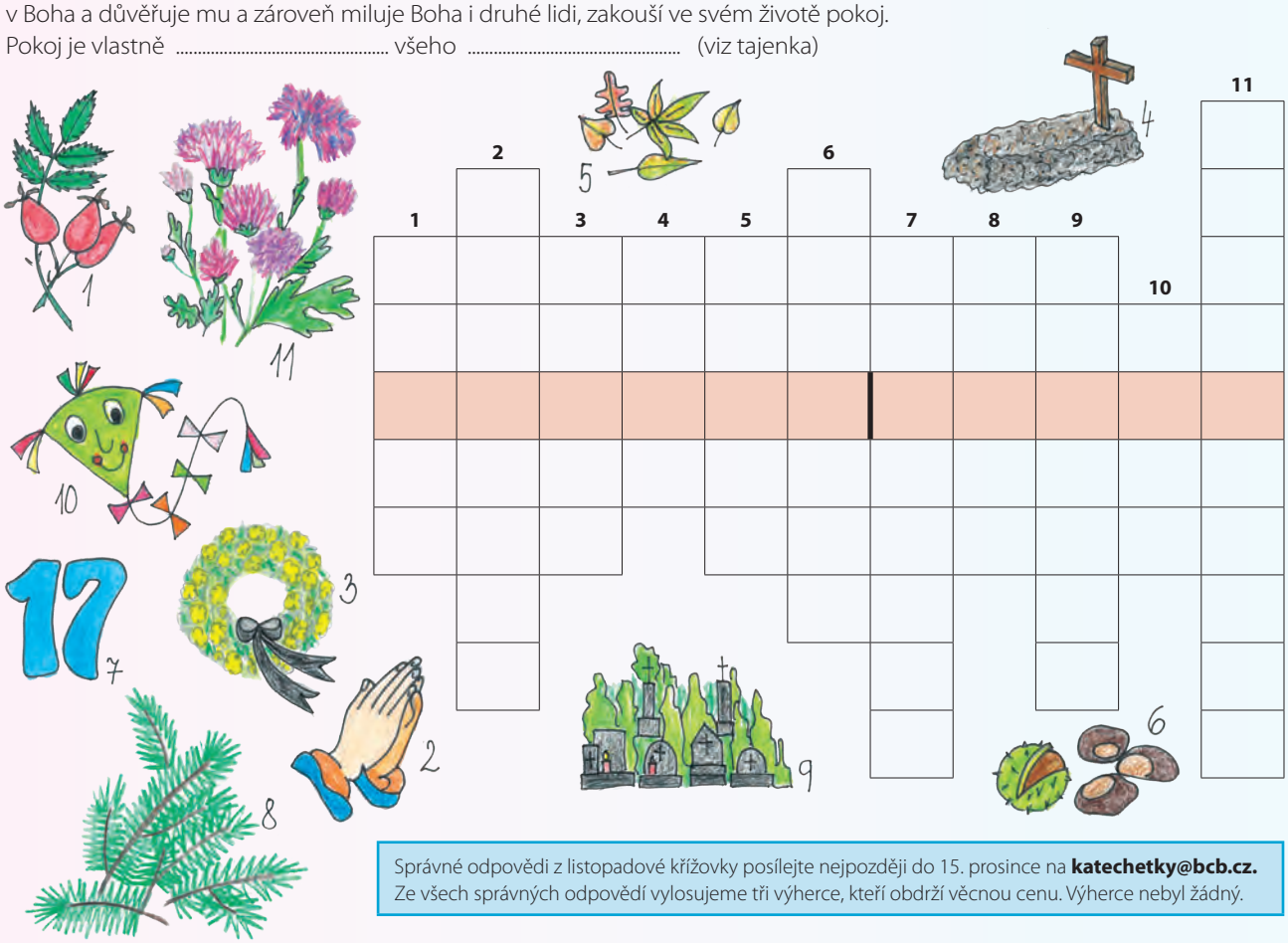
Listopadový Cvrček učí malé čtenáře děkovat za to, co nám jde, baví nás a působí nám radost.

Rádi zašleme na požádání zdarma ukázkové výtisky.

Bližší informace na webu:
www.casopisnezbeda.cz

„Buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět." (Jan 16,33) Ve verši na tento měsíc mluví Ježíš k učedníkům těsně předtím, než opustil tento svět a vrátil se k Otci. Slíbil jim, že pošle Ducha Utěšitele. Toho, který přináší víru, lásku, důvěru a pokoj. Tyto duchovní hodnoty (či ctnosti) se vzájemně doplňují a prohlubují. Všechny jsou pro náš křesťanský život důležité. Když člověk věří v Boha a důvěřuje mu a zároveň miluje Boha i druhé lidi, zakouší ve svém životě pokoj.

Pokoj je vlastně ..... všeho ..... (viz tajenka)

Správné odpovědi z listopadové křížovky posílejte nejpozději do 15. prosince na **katechetky@bcb.cz.**
Ze všech správných odpovědí vylosujeme tři výherce, kteří obdrží věcnou cenu. Výherce nebyl žádný.

Charita Písek zrekonstruovala azylový dům pro matky s dětmi

22. 9. 2026 – Slavnostní otevření domu symbolicky ukončilo 16 měsíců trvající rekonstrukci Domova sv. Alžběty pro matku a dítě ve Veselíčku. Domu požehnal generální vikář českobudějovického biskupství Mons. David Henzl.

Dům je prostorný, má moderní zázemí, je nízkoenergetický a umožnil navýšit kapacitu. Stavba ale vlivem vícenákladů a několika chybných rozhodnutí překročila plánovaný rozpočet téměř o polovinu a vyšplhala se na 44 milionů. Charitu Písek tak na dlouhé roky zatížila úvěrem, který má významný dopad na její další rozvoj. Je to jeden z důvodů, proč v tomto roce dochází v organizaci k personálním změnám včetně odvolání jejího ředitele.

Prostorná zahrada po terénních úpravách teprve čeká na první posečení a postupnou modernizaci. Uvnitř už vše ale klienti a zaměstnanci téměř měsíc zabydlují. K dispozici mají 9 bytů – – každý s vlastním sociálním zázemím, 2 společné kuchyně, prádelnu, hernu, nové kanceláře, zasedací místnost a 3 prostorné sklady. Dům je díky výtahu také bezbariérový. *„Momentálně tu máme 27 klientů – 9 matek a 18 dětí – tedy plný stav. Všichni si postupně zvykají na nový režim. Přestože sklady a kanceláře stále zabydlujeme, byty byly připravené hned. Někde se nám podařilo sehnat nové vybavení, do jiných jsme museli nastěhovat to staré. Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří nám s vybavením a stěhováním pomohli. Bylo to velmi náročné období, kdy jsme museli udržet plný provoz,“* říká Markéta Smrtová, vedoucí domu. Ten je nepřetržitý, klientkám poskytuje základní sociální poradenství, pomáhá zajistit lékaře, školská zařízení a další. Bezpečnost zajišťuje kamerový systém. Cenu ubytování určuje vyhláška – tedy 195 korun na den dospělý bez dětí, 165 korun za den dospělý s dětmi a 90 korun za den za každé dítě. *„Ani navýšení kapacity nestačí zájmu. Loni jsme měli 86 klientů a dalších 95 museli odmítnout. Ale jsme rádi za každé lůžko navíc. Mám také radost, že se nám letos podařilo několik maminek takzvaně zastabilizovat a že se vrátily zpět do života – – do vlastního bydlení. Spolupracujeme s dalšími organizacemi, které jim na tom startu pomáhají. Tady mohou zůstat nejdéle rok. Na sedm dnů můžeme na krizový pobyt ubytovat také muže,“* doplňuje Smrtová.

Stejně náročná byla také rekonstrukce domu. Původní 30milionový rozpočet významně prodražily problémy s krovy zasa-

Domov svaté Alžběty

Azylový dům – byt s klientkou

ženými dřevomorkou, zjištění, že část budovy nemá základy a také problémy s pitnou vodou. Přestože Charita Písek získala 30milionovou dotaci z Národního fondu obnovy, na realizaci rozsáhlé přestavby to nestačilo. S financováním projektu významně pomohli také další dárci: *„Chtěl bych poděkovat Jihočeskému kraji za poskytnutí individuální dotace 2 miliony korun, českobudějovickému biskupství za dar milion korun, společnosti Renomia za podporu ve výši půl milionu korun, společnosti Agrofert za dar 400 tisíc, Nadaci ČEZ a dalším. Děkuji také všem, kteří nás podpořili a podpoří ve sbírce na dárcovském profilu Donio – Křídla pro Alžbětu.“* vyjmenovává Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice, který je aktuálně pověřen řízením Charity Písek.

Charita v českobudějovické diecézi provozuje celkem 4 azylové domy – pro matky s dětmi ve Veselíčku a v Prachaticích, a pro muže v Záblatí a v Českých Budějovicích.

Více o projektu na www.kridlaproalzbetu.cz

Veronika Rybáčková, tisková mluvčí DCHCB

Čerství držitelé Ceny Charity ČR

16. října se v katedrále sv. Víta v Praze předávaly Ceny Charity ČR, které se udělují za obětavou práci vynikajícím pracovníkům, dobrovolníkům či podporovatelům již od roku 2008. Za českobudějovickou diecézi ji letos převzala paní Nikola Kovářová, peer konzultantka a recovery koučka Charity Tábor, a jako významný podporovatel si Cenu Charity převzal také generální ředitel Spotřebního družstva Jednota Mgr. Tomáš Rada.

Nikola dvacet let bojovala se závislostí na drogách, díky podpoře, kterou našla v Charitě se vyléčila. Dnes využívá vlastní zkušenost při pomoci lidem, kteří procházejí podobně těžkým obdobím. „Já jsem měla zázemí, dokonce jsem chodila do práce, když jsem měla drogy. Když nebyly, nevstala jsem ani z postele.

„Já jsem měla zázemí, dokonce jsem chodila do práce, když jsem měla drogy. Když nebyly, nevstala jsem ani z postele. Člověk, který je závislý, žije jako ve vězení. Přestat jsem zkoušela několikrát, ale bez drog mě život nebavil. Abstinovat je to nejtěžší, co jsem v životě dokázala, a to díky pomoci lidí, kteří byli kolem mě. Při myšlence, že už nikdy nebudu fetovat, se mi svíralo srdce. Ale když jsem si pak řekla, že to třeba ještě někdy zkusím, zjistila jsem, že vlastně nechci,“ popisuje otevřeně svou cestu k životu bez drog. Změnu odstartovala díky podpoře, kterou našla v Charitě Tábor. Dnes v ní sama pomáhá lidem, kteří jsou bez domova nebo bojují se závislostí. Její pozice peerkonzultantky je důležitá k budování důvěry u klientů. „Vyslechnu klienta a zjistím, co je jeho cílem. Vždy mu nabídnu pomoc odborníka, doprovod za terapeutkou. Řeknu mu, jak jsem situaci zvládla já, co mi pomohlo, co bylo naopak těžké. Myslela jsem si, že mi nemůže pomoci člověk, který to nezkusil a má to naučené. Ale je to tak. Terapeut ví, co a proč dělá,“ doplňuje.

„Nikola je jedním z těch lidí, kteří vám připomenou, proč má naše práce smysl. Má obrovské srdce, optimismus a smysl pro humor, který dokáže přinést světlo i do náročných situací. Obdivuji její odvahu proměnit vlastní těžkou životní zkušenost v pomoc lidem, kteří ji dnes sami potřebují,“ dodává paní Radka Horažďovská, ředitelka Charity Tábor, kde paní Nikola Kovářová pracuje už pět let.

Ocenění Významný podporovatel si v Katedrále sv. Víta převzal pan Tomáš Rada, generální ředitel Spotřebního družstva Jednota. „Za mnoha úspěšnými charitními akcemi a aktivitami

Nikola Kovářová

stojí nejen finanční podpora společnosti a jejích zákazníků, ale také osobní zájem pana Rady, jeho ochota hledat cesty a pomáhat vždy o trochu víc. Přichází s vlastními nápady, jak pomoc rozšířit, oslovit více lidí a zvýšit přínos pro ty, kteří se ocitli v nouzi,“ popisuje ředitelka Charity České Budějovice paní Ivana Fenclová.

Charita ČR uděluje ceny ve dvou kategoriích: Vynikající osobnost Charity a Významný podporovatel Charity. V letošním roce si skleněnou sošku převzalo celkem 8 výjimečných osobností a 7 podporovatelů, a to z rukou čelních představitelů Charity Česká republika. Součástí ceremoniálu byla mše svatá, kterou celebroval pražský světící biskup Mons. Zdenek Wasserbauer spolu s apoštolským nunciem v ČR Eugenem Martinem Nugentem a prezidenty diecézních Charit.

Veronika Rybáčková, DCHCB

14. listopadu se uskuteční Sbírka potravin

Sbírka potravin je dnem solidarity, při kterém může každý pomoci tím nejjednodušším způsobem, darem trvanlivých potravin a drogerie.
Jak to funguje? V sobotu 14. listopadu 2026 navštivte mezi 8. a 18. hodinou nejbližší obchod zapojený do Sbírky potravin.. Všechny tyto obchody naleznete na webové stránce sbirkapotravin.cz. Ke svému nákupu přihoďte trvanlivou potravinu nebo drogerii (seznam opět najdete na webu). Za pokladnami darujte potraviny dobrovolníkům, poznáte je snadno podle zelené zástěry s logem sbírky. Vybrané potraviny budou převezeny do nejbližší potravinové banky, kde se roztřídí, zkontrolují a připraví pro odběratelské neziskové organizace. Potraviny se dostávají ke konečným klientům. Často se jedná o matky samoživitelky, osamělé seniory či rodiny v krizi.

Zdroj: sbirkapotravin.cz

Vikariátní setkání mládeže – krok do neznáma s odvahou

Zvedni rukavici a pojeď s námi na víkend, kde zjistíš, že tvoje hranice jdou posunout mnohem dál, než si myslíš. Žádná nuda – čeká tě akce, inspirace od lidí, co se toho nebáli (od biblických hrdinů po svaté), a hlavně skvělá parta. Odneseš si nejen super zážitky a nové kámoše, ale i něco hmatatelného, co ti dodá odvahu do běžného dne.

Na co se můžeš těšit?

- **Tvoje nová crew:** Hned na začátku si vylosuješ jednu z 6 biblických postav (Ester, David, Petr, Daniel, Maria, Gedeon). Tím získáš svůj tým, se kterým prožiješ všechny výzvy.
- **Workshopy, co tě budou bavit:** Žádné sezení v lavici. Zkusíš si namíchat vlastní čaj poslepu, vyrobíš si paracord přívěsek, žonglovací míček nebo si vyrazíš vlastní motiv do kovu.
- **Zkouška odvahy:** Odpolední outdoorovka, co prověří vaši vzájemnou důvěru – čeká vás slepecká navigace, stavba věže pod tlakem i překonávání překážek.
- **Chill i deep talky:** Večerní icebreakers, deskovky, společné chvály a diskuze, co jdou do hloubky. Všechno to pak propojíme při závěrečné mši svaté.

Jaký je plán?
PÁTEK: Seznamovačka a prolomení ledů

- *PODVEČER:* Příjezd, registrace a rozdělení do týmů. Následuje společná večeře, ať nemáme hlad.
- *VEČER:* Seznamovací hry (žádný cringe, slibujeme!). Úvodní zamyšlení na téma "Strach vs. Odvaha", modlitba a pak už jen volný chill u deskovek nebo v čajovně.

SOBOTA: Akce, sdílení a vyvrcholení víkendu

- *RÁNO A DOPOLEDNE:* Startujeme ranními chválami a snídaní. V hlavním bloku projdeme interaktivními stanovišti odvážných svatých a ponoříme se do příběhů biblických postav. Zjistíme, jak jejich odvahu přenést do své vlastní reality.
- *ODPOLEDNE*: Po dobrém obědě čeká týmy akční venkovní "Zkouška odvahy". Tady se ukáže, jak umíte táhnout za jeden provaz.
- *ZÁVĚR:* Ztišení a zahození našich obav. Víkend vyvrcholí závěrečnou mší, uděláme společnou fotku, sbalíme se a kolem 16:00 vyrážíme domů.

Máš na to do toho jít s námi? Těšíme se na tebe!

P. Rafael Kaca

Neváhej a bookuj si místo podle svého vikariátu na ktispromlade.cz

- **Vikariátko v Táboře (6. a 7. 11.)**
  – pro vikariáty Pelhřimov, Tábor a J. Hradec
- **Vikariátko ve Strakonicích (20. a 21. 11.)**
  – pro vikariáty Sušice, Strakonice a Písek
- **Vikariátko v Prachaticích (27. a 28. 11.)**
  – pro vikariáty Č. Budějovice, Č. Krumlov a Prachatice

Kříž u Skočic jako pieta i poděkování

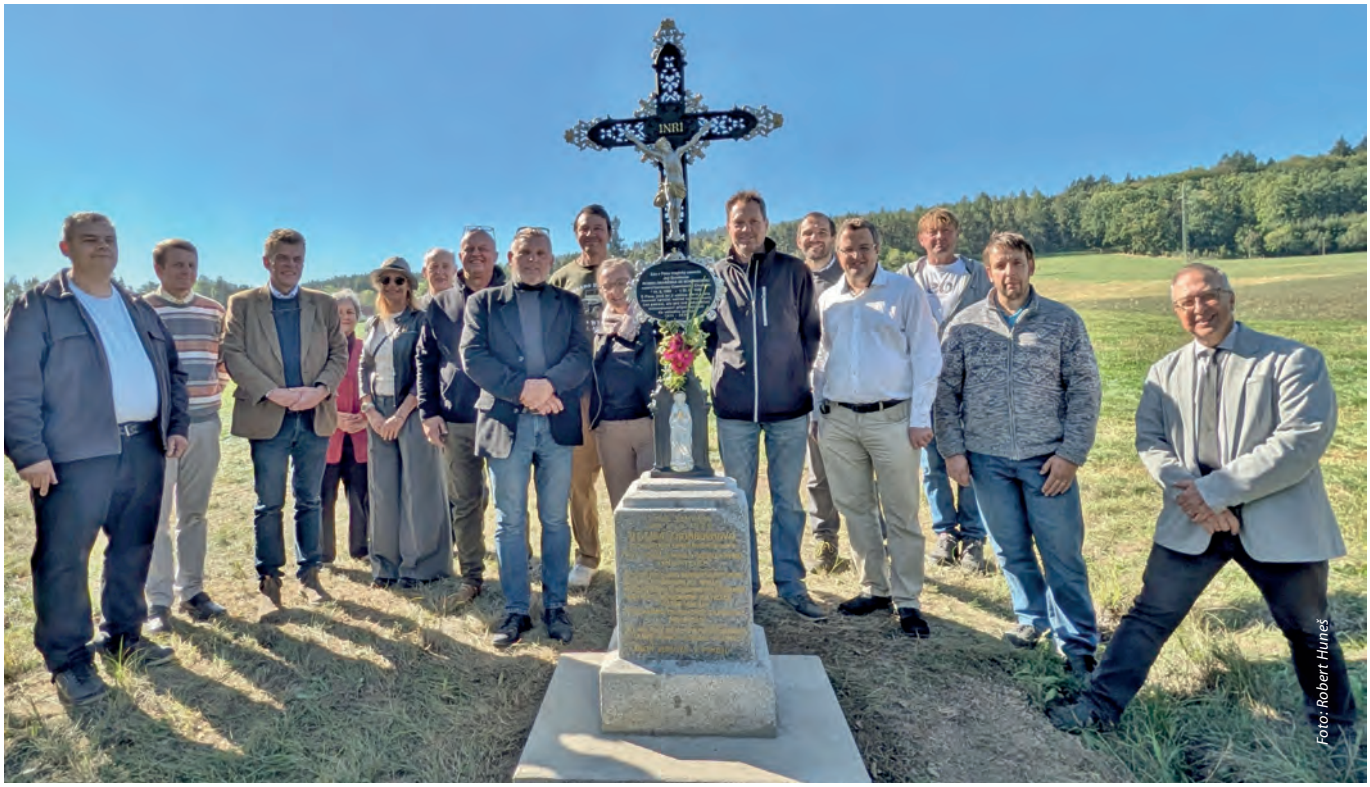

Foto: Robert Huneš

Poslední zářijovou sobotu, takřka na den přesně po stu letech, se konala vzpomínková slavnost u příležitosti tragického úmrtí paní hraběnky *Rosiny Schönbornové, rozené Černínové*. V osudný den projížděla kolem Skočic, když se vracela na svůj velkostatek v Hořákově na Klatovsku. Trasa přes Písek, Vodňany a Strakonice patřila k tehdejším hlavním silničním tahům spojujícím hlavní město s jihozápadním regionem a Šumavou. Skočice leží přímo na této trase. V Praze pravděpodobně vyřizovala úřední záležitosti spojené s rozsáhlým dědickým řízením po smrti svých rodičů.

Autonehoda patřila ve své době mezi ostře sledované události, neboť automobilismus byl v té době v plenkách a nehody vysoké šlechty plnily přední stránky novin. Automobil, ve kterém hraběnka cestovala, v rychlosti vyjel ze silnice a havaroval. Nehoda posloužila v dobovém tisku jako varovné memento. Ve dvacátých letech minulého století se na silnicích teprve začínala formovat pravidla a rychlá jízda mimo město byla častým tématem diskusí.

Tisk v souvislosti s touto tragédií upozorňoval na rizika rychlé jízdy na venkovských silnicích, které tehdy nebyly pro automobily ideálně uzpůsobené. Cesty byly povětšinou úzké, lemované hlubokými příkopy a stromy, bez asfaltového povrchu.

Skupina nadšenců a patriotů obnovila a znovu vztyčila pamětní kříž. Je na něm vytesán dojemný text. Slouží nejen jako pieta za zesnulou hraběnku, ale zároveň jako **poděkování za přežití ostatních spolucestujících,** kteří z hrozivé nehody jako zázrakem vyvázli živí.

„Zde zemřela dne 23. 9. 1926 ROSINA SCHÖNBORNOVÁ
po smrtelném úrazu automobilem. Pane, budiž jí nikoliv soudcem, nýbrž vykupitelem.
My, kteří jsme jako zázrakem smrti unikli: Vojtěch Schönborn, její manžel, Marie Kristýna Schönbornová, její švakrová, Kristýna Schönbornová, její neteř i šofér Kupilík.
Děkujeme Bohu z hloubi srdce za milostivé zachránění...“

O restaurování kříže i podstavce se zasloužil kameník Petr Pavel Hanus ze Skal u Protivína, o umístění a hmotné zajištění Jaroslav Madar z Vodňan a několik dalších příznivců. Za zemřelou byla ve skočickém kostele Navštívení Panny Marie sloužena mše svatá. Tu celebroval Pater Petr Maxmilián Koutský, CFSsS, generální superior Kongregace bratří Nejsvětější svátosti. Po přesunu všech zúčastněných z kostela ke křížku pak památník požehnal. Setkání se zúčastnil a při aktu samém promluvil i pan senátor Tomáš hrabě Czernin, jenž mj. poděkoval všem, kteří se o obnovu zasloužili. Živá a dlouhá diskuse následovala u společného oběda v restauraci.

Mne osobně pak nejvíce potěšilo, jak se obnovuje úcta k předkům, rodné zemi a tradicím, jež spojují lidi různých názorů, osudů či postavení. Bohu a dobrým lidem díky.

Robert Huneš

Jihočeská hasičská pouť a výročí českobudějovických hasičů

Při osmé Jihočeské hasičské pouti v katedrále svatého Mikuláše v Českých Budějovicích si profesionální i dobrovolní hasiči připomněli svého patrona, svatého Floriána, a oslavili sto šedesáté výročí založení profesionálních hasičů v Českých Budějovicích. Poutní mši svatou sloužil Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický, který v jejím závěru požehnal stuhy k hasičským praporům a po mši svaté prapory osobně ostužkoval.

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

Pouť zorganizoval pod záštitou ředitele Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje plk. Ing. Martina Svitáka psycholog Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje **mjr. Mgr. Tomáš Adámek** a profesionální hasič ze stanice České Budějovice **nprap. Mgr. Lukáš Malík** ve spolupráci s duchovním poradcem Hasičského záchranného sboru českobudějovické diecéze **R. D. Mgr. Šimonem Stančíkem** a kaplanem HZS ČR **pplk. Mgr. Vojtěchem Mátlem.**

Plk. Ing. Martin Sviták na začátku pouti pozdravil všechny přítomné a poděkoval za možnost setkat se v krásném prostředí katedrály svatého Mikuláše v historickém městě České Budějovice, jehož součástí jsou již 160 let profesionální hasiči. **„Děkuji kamarádům dobrovolným hasičům, kteří nám svou přítomností pomohli završit sto šedesát let trvající hasičskou pouť,"** řekl plukovník Sviták a obrátil se s prosbou na českobudějovického biskupa: „Dovoluji si Vás, vážený otče biskupe, požádat za všechny jihočeské hasiče o sloužení mše svaté a přímluvu u svatého Hospodina. Zároveň Vás prosím o požehnání pamětních stuh, které pak – připnuté na prapory zúčastněných dobrovolných a profesionálních hasičů – nám budou připomínat tento slavnostní den. Děkuji Vám."

Biskup Kročil vyzval přítomné, aby vložili všechny své úmysly do Nejsvětější oběti přinášené s prosbou o sílu a potřebné milosti pro všechny, kteří zachraňují naše životy i naše domy, lesy, pole a s prosbou za ty, kteří nás předešli na věčnost. Modlil se: „Bože, Tys založil zemi na jejích základech a v Tvých rukou jsou životy nás všech. **Měj s námi slitování a vzdal od nás válku, epidemii, živelné pohromy, nesváry, všechno zlo i každé neštěstí, abychom na přímluvu svatého Floriána a pod Tvojí ochranou mohli žít v bezpečí a mohli Ti vděčně sloužit.** Prosíme o to skrze Tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, který s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen."

V kázání se otec biskup Vlastimil opíral o obě vyslechnutá čtení. První čtení (Sir 51,1–8) je hlubokou modlitbou díků.

Jako by děkoval za zachráněný život člověk, který vyvázl ze smrtelného nebezpečí: *„Budu tě chválit, Bože, můj zachránce... neboť jsi mi byl pomocníkem a vysvobodil jsi mé tělo ze zhouby, z osidla proradného jazyka...* ***Vysvobodil jsi mě z obklíčení ohně a ze středu plamene, který jsem nezapálil.“***

V tom spočívá podstata náročné služby u Hasičského záchranného sboru. Hasiči nevyrážejí do akce k požárům, nehodám či živelným pohromám proto, že by si je přáli, ani je nezpůsobili. **Vyrážejí do bouře proto, aby chránili druhé.** Neštěstí přichází nečekaně a působí chaos, strach a bezmoc. „A právě v tu chvíli nastupujete vy,“ obrací se k hasičům českobudějovický biskup. **„Vaše profesní služba je v dnešním světě jedinečným obrazem Boží zachraňující ruky.** Vy vstupujete do pomyslného středu plamene, abyste z něj vyvedli ty, kteří by to sami svými vlastními silami nedokázali.“

Úryvek dnešního Matoušova evangelia (Mt 7,21–29) mluví o dvou stavitelích, z nichž jeden staví dům na skále a druhý na písku. Dům na skále vydrží všechen nápor, stojí nehnutě, protože byl založen s pevnými základy. **„Vaše služba u dobrovolných i profesionálních sborů je nádherným příkladem stavění na skále,“** říká hasičům s úctou biskup Kročil. **„Je to víra přetavená v čin. Není to jen o slovech, ale o konkrétních skutcích lásky a pomoci bližnímu v nouzi.“**

Florián nestavěl svůj život na písku lidské slávy, vojenské kariéry ani osobního prospěchu. **Stavěl na skále věrnosti Bohu a lásky k druhým.** Právě proto se stal patronem těch, kdo nasazují vlastní životy pro záchranu druhých. Nejde jen o oheň, který spaluje domy, lesy a pole. Stejně nebezpečný je oheň lhostejnosti, sobectví a zášti, který dokáže spálit lidské vztahy i celé společenství. **Hasiči nejsou jen strážci bezpečí před fyzickými požáry, ale jsou i nositeli naděje a solidarity v našich obcích a městech. Staví se jako štít mezi nebezpečí a bližního.**

„Dnes chceme společně děkovat Bohu za dar vaší služby, za vaši odvahu, obětavost a profesionální připravenost,“ končí svou promluvu biskup Kročil. „Ale chceme prosit i za vás samotné. Aby Bůh, který je skálou a štítem, chránil nejenom vás, ale i vaše rodiny, které na vás doma s obavami i hrdostí čekají. Kéž vás slova dnešního čtení doprovázejí při každém vašem výjezdu. Ať vám Bůh dává

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

Foto: Stanislava Vitoňová, ČaV

chladnou hlavu v krizových vteřinách, pevné ruce při záchraně druhých a vždy bezpečný návrat na vaši základnu i do vašich domovů. Amen."

Slavnostní liturgii nádherně doprovodil dvacetiletý **Smíšený pěvecký sbor Zvony** při ZUŠ F. Pišingera v Trhových Svinech pod vedením Marie a Jiřího Balkových za varhanního doprovodu Michaela Tröstla.

Starosta Krajského sdružení dobrovolných hasičů Jihočeského kraje **Jiří Žižka** o pouti řekl: „Slavnostním vyvrcholením letošní osmé Jihočeské hasičské pouti bylo dekorování praporů pod Černou věží. Pro dobrovolné hasiče z celého kraje šlo o mimořádně důstojný okamžik, který patřil k nejsilnějším zážitkům celého dne. Jsem přesvědčen, že právě účast dobrovolných hasičů významně přispěla ke zdárnému průběhu celé akce a že společně s kolegy z profesionálních jednotek ukázali, že hasičská rodina je v jižních Čechách pevně spjatá.

Mně osobně umocnila tento obřad vzpomínka na jednu z největších hasičských osobností Jihočeského kraje, pana Františka Šestaubera. Dlouholetý velitel Krajského veřejného požárního útvaru byl po skončení profesionální kariéry také 1. náměstkem starosty Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska. Černá věž pro něj přitom nebyla jen symbolem města, bydlel v ní až do svých osmnácti let. Stát právě na tomto místě a vzpomenout si na něj mělo zvláštní význam.

Hasičská pouť není jen slavnostní přehlídka. Připomíná, že tradice, kterou dnes dobrovolní i profesionální hasiči nesou, stojí na lidech, jako byl pan Šestauber, kteří pro službu bližnímu žili. Děkuji všem, kdo se na přípravě a průběhu pouti podíleli, i všem hasičům, kteří přijeli podpořit tuto krásnou tradici. Už nyní se těším na další ročník."

„Pouť ve mně zanechala silný dojem. Sešlo se 28 sborů, jsem maximálně spokojený," svěřuje se s vděčností **Lukáš Malík,** profesionální hasič, velitel a člen posttraumatického týmu, který při poutní mši svaté zpíval se sborem Zvony. A dodává: „Lidem se pouť moc líbila a ohromil je i hudební doprovod."

Pplk. Mgr. Vojtěch Mátl, jáhen a kaplan Hasičského záchranného sboru České republiky se také o pouti vyjadřoval v superlativech. Řekl: „Českobudějovická diecéze, Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje je v duchovní službě u hasičů nejdál z celé republiky. Čerpám zde inspiraci pro další části České republiky." Vyzdvihl i kázání otce biskupa a hudební doprovod mše svaté. „Jsem rád také za to, že pouť a duchovní služba u hasičů v jižních Čechách vyrůstá na ekumenickém základě, kde úzce spolupracují R. D. Šimon Stančík, římskokatolický kněz a pánové Tomáš Adámek a Rostislav Homola, kteří jsou členy jiných církví."

Plk. Ing. Milan Raba, ředitel Územního odboru HZS Prachatice vnesl světlo do historie hasičských poutí: „Hasičské poutě jsou iniciativou Tomáše Adámka a Lukáše Malíka. Zpočátku měly komunitní formu a probíhaly formou návštěvy významných míst. V roce 2023 nad nimi převzal záštitu krajský ředitel HZS plk. Ing. Martin Sviták a první dvě poutě ve stávajícím formátu proběhly na Prachaticku. Loni se pouť konala v Dačicích a letošek patřil vzhledem k výročí profesionálních hasičů v Českých Budějovicích tomuto městu. Jsem rád, že se takové poutě pořádají, vidím je jako perspektivní a pozitivní, protože stmelují hasiče a vnášejí do jejich společenství duchovní aspekt." Plukovník Raba hovořil i o tom, jak začal na Prachaticku spolupracovat s R. D. Šimonem Stančíkem. Setkali se poprvé v roce 2019 v Lažištích na oslavě výročí sboru a v roce 2020 ho požádal, aby spolu s prachatickým vikářem R. D. Petrem Plášilem požehnali u příležitosti 50. výročí založení HZS Prachatice hasičům i technice. V únoru 2022 udělil českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil R. D. Šimonu Stančíkovi dekret pro výkon služby poradce profesionálních i dobrovolných hasičů českobudějovické diecéze.

Mjr. Mgr. Tomáš Adámek, psycholog Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje k účelu hasičských poutí závěrem dodává, že jsou příležitostí ke krátké zastávce v životním běhu každého účastníka, při které mají všichni přítomní možnost se nechat povznést nad ruch všedních dní a zamyslet se nad sebou samým i nad oblastmi, jež nás všechny přesahují.

Příští rok se bude hasičská pouť opět konat na jiném místě, aby byla zase novým prostorem pro setkání lidí, kteří by se možná v životě minuli.

redakce

Růženec od apoštolského nuncia

Všechno to začalo na Instagramu, kde jsem viděl, jak lidé píšou na apoštolskou nunciaturu a potom se pochlubí, že jim přišel hezký dopis, růženec nebo kartička. Napadlo mě, že bych to také mohl zkusit, a tak jsem se rozhodl napsat dopis. Napsal jsem ho přibližně na začátku letních prázdnin. Představil jsem se jako ministrant z Českého Krumlova a pogratuloval jsem panu nunciovi k jeho jmenování apoštolským nunciem v České republice. Také jsem mu napsal, že bych měl radost, kdyby mi poslal nějakou svou kartičku nebo růženec.

Upřímně jsem vůbec nevěděl, jestli mi někdo odpoví. Myslel jsem si, že třeba nepřijde žádná odpověď, nebo že mi napíše někdo ze sekretariátu. Bral jsem to hlavně jako takový pokus. Když jsem potom při mši slyšel, že otec prelát mluví o dopisu od apoštolského nuncia, vůbec mě nenapadlo, že by mohl být určený právě mně. O to větší překvapení pro mě bylo, když mě zavolal a dopis mi předal.

Měl jsem opravdu velkou radost, že mi pan nuncius odpověděl a našel si čas můj dopis přečíst. Potěšil mě celý dopis a jeho obsah pro mě byl krásným povzbuzením.

Jan Kölbl

APOŠTOLSKÁ NUNCIATURA
PRAHA

Vážený pane,

rád potvrzuji, že zdejší apoštolská nunciatura řádně obdržela Váš latinsky psaný dopis, ve kterém mě prosíte o požehnání pro sebe a svou rodinu a o růženec požehnaný Svatým otcem.

Především Vám upřímně děkuji za modlitbu na počátku mého diplomatického působení v České republice, které si velmi vážím a na kterou spoléhám! Posílám Vám požadovaný růženec pro Vaši osobní modlitbu. S radostí uděluji požehnání Vám osobně i celé Vaší rodině a Vašim blízkým a svěřuji Vás mateřské přímluvě blahoslavené Panny Marie.

S poděkováním za důvěru a s přáním všeho dobrého zůstávám,

v Kristu

† Eugene Martin NUGENT
apoštolský nuncius

Voršilská 140/12, 110 00 PRAHA 1, Česká republika
tel.: +420 224 999 811, e-mail: na.repceca@diplomat.va

Foto: Jan Kölbl

Dopis od nuncia s růžencem

Zveme vás

- ve čtvrtek 12. listopadu v 18:30 hod. do sálu u kostela Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích na přednášku P. Prof. PhDr. Efrema Jindráčka, OP, PhD. s názvem **Ikonografie dominikánské kazatelny v kostele Panny Marie v Českých Budějovicích**
- na **Víkend na Ktiši pro matku a syna/y.** Diecézní centrum pro rodinu ve spolupráci s Centrem pro spokojenou rodinu pořádá od 20. do 22. listopadu Víkend pro matku a syna/y (6–12 let). Příjezd 20. 11. mezi 17:00–18:00 hod., odjezd 22. 11. v 15:00 hod.
  Přihlašování a informace: prolidi.online
  Cena 900 Kč na osobu (v ceně je ubytování, strava a materiál na tvoření). Pokud by pro někoho byla částka nedostupná, můžeme se individuálně domluvit a určitě najdeme řešení. Martina Fürstová, tel. 731 402 820.
- v neděli 22. 11. v 10 hod. **na mši sv. ke cti sv. Františka v kostele svatého Vojtěcha v ČB,** kterou bude v posledním z deseti jubilejních františkánských kostelů sloužit Mons. Pavel Posád
- dne 28. listopadu 2026 na **Diecézní setkání akolytů, lektorů, kostelníků, varhaníků a chrámových hudebníků českobudějovické diecéze**
  Program:
  09:30 hod. mše svatá v katedrále sv. Mikuláše
  11:00 hod. přednášky a diskuze po jednotlivých skupinách na biskupství. Varhaníci a chrámoví hudebníci se mohou těšit na přednášku organologa pražské arcidiecéze Dr. Štěpána Svobody.
  12:30 hod. společný oběd v jídelně biskupství.
  Srdečně jsou zváni všichni, kteří mají pověření k podávání svatého přijímání, čtou Boží slovo při liturgii, pečují jako kostelníci (kostelnice) o kostel nebo doprovázejí liturgii hrou na varhany.
  Z organizačních důvodů prosíme účastníky také o přihlášení na čísle 733 742 642 nebo na emailu marketa.frejlachova@bcb.cz.

Svatováclavská mše svatá v Českém Krumlově s udělením ocenění

Každoročně velkolepá slavnost svatého Václava v kostele svatého Víta v Českém Krumlově nezůstala v ničem pozadu ani letos. Slavnostní mše svatá s pádnou homilií českokrumlovského preláta Mgr. Václava Píchy, JC.D., Schwarzenberská granátnická garda, modlitba v Růžové kapli, udělení ocenění. Přibyla snad jen rýmovaná gratulace panu prelátovi a v důsledku rekonstrukce farního areálu chybělo tradiční setkání na faře po skončení liturgie.

V Růžové kapli se spolu s kněžími a jáhnem pomodlil pan Adam Pezold, syn princezny Pezoldové roz. Schwarzenberkové, přímý potomek českokrumlovských Schwarzenberků.

Prelát Václav Pícha s oceněnou Evou Hylenovou

„Svatý Václav je spolupatronem naší farnosti a ochráncem Českého Krumlova," řekl v úvodu své homilie prelát Václav Pícha a dodal, že je tomu tak dle závěti prvního českokrumlovského preláta Jiřího Bílka z Bílenberka, který je pohřben v kapli vzkříšení a na jehož přání se ve zdejším farním kostele zpívá o nedělích a slavnostech na konci mše svaté **nepřetržitě po celá staletí Svatováclavský chorál** s příslibem, že díky tomu bude svatý Václav Český Krumlov vždy ochraňovat ode všeho zlého.

V samotné homilii se prelát Pícha věnoval **srovnání současné geopolitické situace s časem, kdy žil svatý Václav.** V naší době zuří nesmyslné války, umírají statisíce nevinných lidí a ti, kteří to mohou ovlivnit, nejsou schopni či ochotni konflikty ukončit, ustoupit, nalézt nějaký kompromis, hledat společnou cestu, kterou bychom došli míru. Svatý Otec Lev XIV. opakovaně vyzývá k jednání, k ukončení konfliktů a zdůrazňuje, že válka je zlo.

Svatý Václav žil v podobné atmosféře a situaci a musel ji jako státník řešit. On však byl ochoten jít na souboj se svým protivníkem sám a **položit svůj život za své vojáky,** hledal cesty, jak zabránit krveprolití a zajistit národu mír a svrchovanost. Věrně žil podle evangelia a miloval své bližní – i ty nejobyčejnější a nejchudší. **Byl to prostě křesťan, který své křesťanství poctivě žil.**

Svatý Václav nebyl naivní a byl si vědom komplotu, který spřádá jeho matka s jeho rodným bratrem Boleslavem, protože oni **považovali jeho snahu o smíření, odpuštění, o mír a pokoj za slabost a vyznávali právo silnějšího, mstu a bezohlednost.** „Svatý Václav se připravoval na smrt a počítal s ní a o to zbožněji prožíval mši svatou a přijímal svátosti," pronáší v závěru své homilie prelát Pícha. „Byl nakonec opravdu zavražděn, ale český lid dobře pochopil, kým svatý Václav byl, a již skoro tisíc sto let se k němu všichni utíkáme zvláště v dobách složitých a nebezpečných a prosíme ho o mocnou ochranu. **Svatý Václave, nedej zahynouti nám, ni budoucím! Amen."**

Po modlitbě po svatém přijímání se v Růžové kapli pomodlili kněží spolu s jáhnem a s panem Adamem Pezoldem, synem princezny Pezoldové roz. Schwarzenberkové, přímým potomkem českokrumlovských Schwarzenberků, za ty, kteří jsou tam pochováni.

Závěr mše svaté

Ještě před závěrečným požehnáním přišly k prelátovi Václavu Píchovi zástupkyně farníků a **poblahopřály mu ve verších k svátku i k nadcházejícímu třicátému pátému výročí kněžského svěcení:**

Milý pane preláte, v kalendáři končí září, svatý Václav má tam řádek,
proto jsme tu mladí, staří, připíjíme na Váš svátek.
Přejeme Vám štěstí, zdraví, občas cestu do světa.
Hrstku opravdových přátel, farnost ať Vám rozkvétá.
Ještě druhé přání máme, než květiny Vám předáme:
třicet pět let poctivého kněžství, požehnaná doba!
Oříšek pro gratulanta - těžko hledá slova.
Do dalších let kněžské služby hojnost Božích milostí,
to Vám přejí, vyprošují všichni z naší farnosti.

Nakonec přistoupil českokrumlovský prelát Václav Pícha k udělení ocenění: „Při slavnosti svatého Václava se vždycky snažím ocenit zasloužilé farníky. Dnes je oceněnou **paní Eva Hylenová, dlouholetá a obětavá varhanice.“** Paní Hylenová nic netušila a vyznamenání ji zaskočilo. Snažila se skrýt dojetí, protože stříbrná medaile, kterou přebírala z rukou českokrumlovského preláta Píchy, je oceněním i pro jejího zemřelého manžela, který ji pokaždé doprovázel svým krásným zpěvem a který jí ofocoval a zvětšoval noty, aby na ně svým poškozeným zrakem viděla.

Paní Hylenová je samouk, vždycky moc ráda hrála na klavír a pohřby a mše svaté začala doprovázet asi v roce dva tisíce ve svých šedesáti letech. Slouží hudbou dodnes, doprovází pondělní a páteční bohoslužby. **Srdečně blahopřejeme!**

redakce

Personalia

A/ Ustanovení:

P. Mag. theol. Martin Matouš VÁVRA, CFSsS odvolán **k 30. 9. 2026** z úřadu rektora kostela **Panny Marie Růžencové v klášteře Kongregace bratří Nejsvětější svátosti v Českých Budějovicích** a z funkce výpomocného duchovního farnosti **– děkanství u kostela sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, vikariát České Budějovice – město;** zároveň na základě jeho osobního rozhodnutí odejít z kněžské služby **suspendován dle kán. 1333 § 1 CIC** (č. j. 2294/2026).

P. Mgr. Peter J. M. Vianney MADÁR, CFSsS odvolán **k 30. 9. 2026** z funkce výpomocného duchovního u kostela **Panny Marie Růžencové v klášteře Kongregace bratří Nejsvětější svátosti v Českých Budějovicích** a z funkce výpomocného duchovního ve farnosti – **děkanství u kostela sv. Mikuláše v Českých Budějovicích,** a zároveň jmenován **od 1. 10. 2026** rektorem kostela **Panny Marie Růžencové v klášteře Kongregace bratří Nejsvětější svátosti v Českých Budějovicích,** vikariát České Budějovice – město (č. j. 2295/2026).

Z diáře diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila

7. 11.	SO	17:00	České Budějovice, katedrála – Hubertská mše sv.
13.–14. 11.	PÁ–SO		Olomouc – konference o evangelizaci
21. 11.	SO	16:30	České Budějovice, kostel Obětování Panny Marie – růženec a mše sv.
22. 11.	NE	9:00	České Budějovice, katedrála – mše sv. (Krista Krále)
28. 11.	SO	9:30	České Budějovice, katedrála – setkání akolytů, lektorů, varhaníků, kostelníků
29. 11.	NE	9:00	České Budějovice, katedrála – mše sv. (1. neděle adventní)
7. 12.	PO	16:15	České Budějovice, katedrála – nešpory a mše svatá (slavnost sv. Mikuláše)

Změna vyhrazena

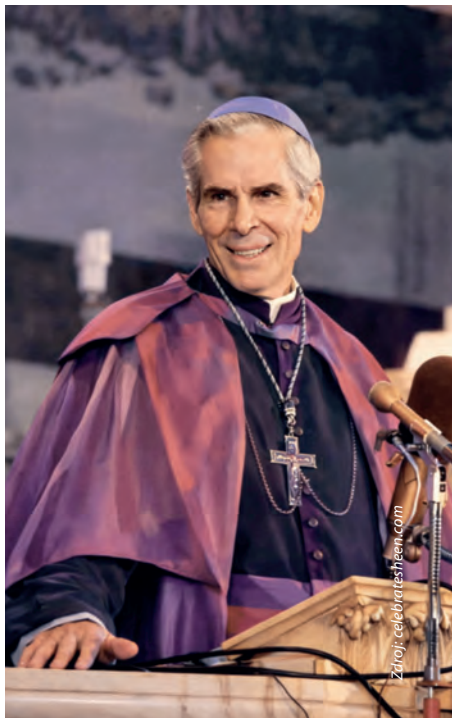
Blahořečení arcibiskupa Fultona Johna Sheena očima českého kněze

Padesát tisíc lidí se v americkém St. Louis zúčastnilo ve čtvrtek 24. září 2026 blahořečení Fultona J. Sheena, průkopníka evangelizace prostřednictvím moderních médií.

Tyto řádky píšu na hotelovém pokoji v St. Louis, které dnes bylo svědkem něčeho mimořádného. Do obrovské haly se sjelo 50 tisíc lidí, aby společně oslavili, že Fulton J. Sheen (1895–1979) byl zapsán mezi blahoslavené.

Celý den se nesl v nesmírně radostné atmosféře. Od rána proudily k hale The Dome at America's Center davy poutníků: rodiny, mladí i starší lidé, kněží, řeholní sestry a skupiny ze všech částí Spojených států i ze zahraničí. Liturgie se účastnilo přibližně 1000 kněží, 89 biskupů, 850 seminaristů, řeholníků a řeholnic a 250 jáhnů. Tomu odpovídala i délka vstupního průvodu, který trval déle než půl hodiny.

Jedním ze silných okamžiků slavnosti bylo přinesení Sheenových relikvií šestnáctiletým Jamesem Fultonem Engstromem. Právě jeho uzdravení po narození, kdy byl 61 minut bez srdeční činnosti, bylo uznáno jako zázrak na Sheenovu přímluvu a otevřelo cestu k dnešní beatifikaci.

Blahoslavený arcibiskup Fulton John Sheen

Liturgii jako zástupce papeže Lva XIV. předsedal kardinál Luis Antonio Tagle, proprefekt Sekce pro první evangelizaci a nové místní církve Dikasteria pro evangelizaci. V homilii krásně zdůraznil, že Sheen nebyl blahořečen kvůli své mediální slávě, ale jako evangelizátor zakořeněný ve společenství s Kristem a ve službě lidem, především chudým a zranitelným.

Na vrcholu svého mediálního působení v 50. letech oslovoval Fulton Sheen prostřednictvím televizního pořadu Life Is Worth Living (Život stojí za to žít) přibližně 30 milionů lidí týdně. Ještě podstatnější než jeho mimořádný dosah je však zdroj, z něhož celý jeho apoštolát vyrůstal: každodenní Holy Hour, tedy svatá hodina strávená v přítomnosti Ježíše v eucharistii. Této praxi zůstal věrný každý den od svého kněžského svěcení v roce 1919 až do smrti v roce 1979.

Dnešní blahořečení je mimořádnou událostí pro americkou církev. Fulton Sheen byl velkou osobností s výjimečným mediálním dosahem. Ukazuje, jak důležité je využívat moderní komunikační prostředky k hlásání evangelia, a mnozí digitální misionáři a evangelizátoři jej již nyní považují za svého patrona. Je navíc prvním blahoslaveným biskupem narozeným ve Spojených státech. Prvním svatořečeným americkým biskupem je mimochodem český rodák sv. Jan Nepomuk Neumann.

Přesto bych řekl, že význam dnešní události přesahuje hranice Spojených států.

Když jsem letos četl Sheenovu autobiografii Treasure in Clay (Poklad v hlíně), získal jsem k němu osobní vztah a začal jej prosit o přímluvu. Zároveň jsem obdivoval jeho mimořádné intelektuální schopnosti. Přes dvacet let vyučoval na filozofické fakultě The Catholic University of America (Katolická univerzita Ameriky) a během života napsal 66 knih. Dokázal reagovat na soudobé filozofické proudy a mluvit způsobem, jenž se dotýkal mysli i srdce posluchačů.

Dary od Boha dostáváme v různé míře, jak On sám chce. Sheen jich dostal mnoho. Přesto může být relevantní a inspirativní pro každého z nás: vytrvalostí v modlitbě a adoraci i pokorou, s níž své úspěchy připisoval Bohu a jeho milosti, zatímco otevřeně přiznával vlastní omyly a nedostatky.

Tuto zakořeněnost v Bohu vyjadřoval také jeho známý zvyk psát na začátek každého textu a na tabuli při televizních pořadech písmena JMJ – Ježíš, Maria, Josef. Tento drobný Sheenův zvyk byl přítomen i při dnešní slavnosti. Všichni koncelebrující kněží měli písmena JMJ vyšita na ornátech, které dostali k beatifikaci jako dar. Spolu s ornátem obdržel každý kněz také jednu z jeho knih o kněžství, The Priest Is Not His Own (Kněz nepatří sám sobě).

Fulton Sheen může být inspirativní rovněž svým zápalem přinášet Krista druhým. Celou kapitolu své autobiografie věnoval příběhům konverzí. Nejde v ní o čísla ani o to, kolik lidí slyšelo jeho přednášky a kázání. Vypráví o konkrétních lidech, kteří se díky Božímu působení skrze Fultona Sheena obrátili k Bohu.

Právě takový zápal nutně potřebujeme. Po dnešním dni máme o jednoho přímluvce navíc, který nám jej může vyprosit.

Z dnešní slavnosti ve mně zůstává mnoho silných dojmů. Viděl jsem velké množství mladých lidí, rodin, bohoslovců, kněží a řeholních sester. Vyzařovala z nich radost, víra, nadšení pro Krista a veliká úcta ke knězím.

Lidé se na mě neustále usmívali a děkovali mi, že jsem přijel, a za to, co dělám – jako bych něco dělal. Jednoduše jsem dnes viděl mladou církev plnou nadšení. Myslím, že nejen Fulton Sheen, ale také síla katolické víry, kterou jsem mohl v St. Louis zakusit, pro nás může být v mnohém inspirací.

P. Josef Kvapilík, kněz olomoucké arcidiecéze,
t. č. studující na Katolické univerzitě Ameriky